

6. Основи теорії систем і системного аналізу: навч. посібник / К.О. Сорока. – Х.: ХНАМГ, 2004. – 291 с.

7. Анализ инновационной деятельности: учебник и практикум для бакалаврата и магистратуры / М.Б.Алексеева, П.П. Ветренко. – СПб.: С-П ГЭУ. – 303 с.

8. Система // Большой Российский энциклопедический словарь. – М.: БРЭ. – 2003. – С. 1437.

9. Системний аналіз: навч. посібник / О.М. Роїк, А.А. Шиян, Л.О. Нікіфорова. – Вінниця: ВНТУ, 2015. – 83 с.

ДОСЛІДЖЕННЯ УМОВ ФУНКЦІОНУВАННЯ СОЦІАЛЬНОГО ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Серьогіна Д.О., к.е.н.

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

До основних проблем, які сьогодні спричиняють економічну нестабільність України відносяться диференціація доходів громадян та уповільнення ділової активності, що призводить до значних соціальних проблем, що стають тягарем для економіки України. Одним із найбільш ефективних шляхів переходу до зростання економіки є розвиток соціального підприємництва, що є основою досягнення економічної стабільності і добробуту населення, інноваційного розвитку та використання інформаційно-комунікаційних технологій, практичної відсутності корупції і високого рівня довіри населення до органів державної влади, а також створює можливості до створення соціально-відповідального бізнесу, який є не лише фінансово результативним, а й ставить за мету вирішення проблем соціально-незахищених верств населення.

Ідея соціального підприємництва довгий час розглядалась в контексті венчурного підприємництва та діяльності підприємств некомерційного сектору економіки, поширюючись на сферу вирішення соціальних проблем, – сферу створення соціальної цінності.

Дж. Мейр, І. Марті [3] розглядають соціальне підприємництво як дієвий механізм підтримки вразливих категорій населення; спосіб підвищення соціально-економічного розвитку, підтримки підприємницької активності; комплексний підхід до вирішення соціальних проблем, альтернативний державній соціальній політиці.

Соціальне підприємництво можна розглядати аналізуючи відмінності від благодійної організації та традиційного бізнесу. Дж. Дис [2] виділяє такі основні аспекти, які характеризують соціальне підприємництво: наявність соціальної місії, пошук можливостей розвитку (досягнення беззбитковості своєї діяльності та самоокупності), особливості залучення ресурсів, взаємодія із зацікавленими сторонами та оцінка результатів.

С Алворд [1] погоджуючись з тим, що саме мета організації визначає специфіку та ознаки соціального підприємництва, зазначає, що соціальне підприємництво в першу чергу є різновидом підприємництва і важливим аспектом такої діяльності виступає фінансова стабільність, що є необхідною умовою довгострокового створення соціального ефекту.

Поширення соціального підприємництва в Україні обумовлено його значним впливом на стійкість розвитку суспільства й економіки, досягнення якого вимагає створення певних умов для взаємодії бізнесу та некомерційного сектору економіки, формування нового типу підприємців в Україні – соціальних новаторів.

В цих умовах, першочерговою задачею стає формування сприятливого клімату для розвитку соціального підприємництва за рахунок:

- розробки та впровадження відповідного законодавства, що б дало змогу визначити дієву систему правової підтримки соціального підприємництва;

- проведення соціально-орієнтованої інформаційної компанії, розробка навчальних програм професійного спрямування;

- створення дієвих фінансових інструментів залучення соціальних інвестицій;

- формування позитивної мотивації представників громадських і бізнес-структур використовуючи позитивний міжнародний та вітчизняний досвід соціального підприємництва.

Унікальність соціального підприємництва в тому, що на відміну від інших напрямків благодійної діяльності, соціальне підприємництво поєднує високі темпи економічного зростання бізнес структур з підвищенням якості життя населення країни.

Місія соціального підприємництва – це досягнення суспільного добробуту, крім того, цільові споживачі таких структур виступають не лише як користувачі продукції, але й мають змогу чинити вплив на процес створення. Функціонування соціального підприємництва здійснюється через реалізацію суспільно корисних проектів, а одже, країна, що сприятиме його розвитку буде сприяти досягненню більш високої ланки еволюції суспільства, роблячи крок у бік розвитку громадянського суспільства.

Література:

1. Alvord S.H. Social entrepreneurship and societal transformation: An exploratory / S.H. Alvord, L.D. Brown, C.W. Letts // The Journal of Applied Behavioral Science. – 2004. – № 40. – P. 260-282.

2. Dees J.G. Enterprising nonprofits / J.G. Dees // Harvard Business Review. – 1998. – Vol. 76.– Issue 1. – P. 55-66.

3. Mair J. Social entrepreneurship research: A source of explanation, prediction, and delight. / J.Mair, I.Marty. // Journal of World Business. – 2006. – № 41. – P. 36-44.